

Ochiul Domnului

Cârdei V. Mariana

Ochiul Domnului

Mai priveam spre cerul nopții
plin de nori, întunecat,
ș-am văzut ce niciodată
pân-atunci nu mi-a fost dat.

Ochiul Domnului privește
înspre globul pământesc,
ca să vadă muritorii
ce acum se odihnesc.

Luna e a Lui pupilă,
dilatată de extaz,
aurie și frumoasă
îmbrăcată în atlas;
irisul - halou ceresc
- un căprui cu mov electric
și reflexe de turcoaze,
contrastând acum feeric
cu albastrul cenușiu
al oceanului pustiu.

Norii - niște văluri negre
- trec în goană, alergând,
dar nici unul nu umbrește
„Ochiul Domnului” arzând.

Fenomenul-i cunoscut:
prevestește că furtuna
- în oceane și în mări
- va produce multe valuri
și în lume mari schimbări.

De Sf. Ion, Vasile și Gavril, 30.01.2007 - orele 18,10-19,45